

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Titillatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A Ex eo autem, quod cor in abcessu pectoris latitat, & intra præcordia se reducit, Divinæ literæ cor plerumq; rerum receptaculo, ubi hæc in diuturnum tempus asservandæ reponuntur in occulto, per cordis effigiem exprimere consueverunt. Unde in sepulcri etiam significatur cor accipiunt. Christus enim Evangelio manifeste sepulcrum Cor terræ nuncupavit: *Sic erit, inquit, Filius hominis in corde terræ tribus diebus & tribus noctibus. Matth. 12.* *Cor terra sepulcrum.*

CONCORDIA. CAP. XVI.

Neque vero me pigeat juniorum etiam inventum antiquis his subtexere, qui commenti sunt in concordia significatum duo corda vinculo colligata figurare, quod à corde vocabulum, non à citharæ chordis deducium existimarunt.

DE SPINA DORSI. CAP. XVII.

Ossa quinetiam & nervos aliquot Ægyptii inter hieroglyphica retulere, cujusmodi os illud est, quod à summa cervice multis distinctum internodiis per univcrsum dorsum excurrit.

TITILLATIO. CAP. XVIII.

Per ejus enim picturam, nequitiam petulciorem concitatamq; titillationem significabant: siquidem humanam genituram à cerebro delabi, perque id ossis defluere, non Ægyptiorum modo, sed multorum etiam aliorum opinio fuit: Alcæonius vero præcipua, quam una cum Hippocrate Poëtarum aliquot auctoritas confirmavit. Sentire hoc ipsum Plato videtur, dum semini vim vertebralis ossis defluviu[m] esse tradit. Hinc Maro:

Æneid. l. 4.

Exoriare aliquis nostris ex ossibus ultor.

quod ad Anaxagoræ *ὀμοιομορφία* nonnulli referunt, cujus opinionem Lucretius acriter incescit, quod putarat is:

C *Ossa videlicet ex pauxillis atque minutis* *Visceribus viscus gigni sanguemq; creari,* *Genitura*
Ossibus, & sic de pauxillis atque minutis *Sanguinis inter se multis coeuntibus guttis.* *humana*
Democritus eam ex totis pro dire corporibus, præcipuisque eorum partibus velut carnolis, fibres, & ossibus, arbitratus est. Cæterum Philosophorum & Medicorum plurium diligentia fecus rem invenit, qui genituram minime esse ossis ullius medullam, sed sanguinem potius asserunt: quibus Pythagoras etiam ad stipulatur, dum eam probatissimi sanguinis spumam esse contendit, ac alimenti nutrimentum. Hujusmodi porro sanguis ab hepate ad renes immittitur, per meatus inde ad id aptos flexuoso quodam tramite ad testes dilabitur, quod in dissectionibus apertissime compertum est. Unde Anchises, apud Maronem, paterna impulsus charitate clamat:

Vide Censurinum c. 4.

Projice tela manu, sanguis meus.

Æneid. l. 6.

Quod ad imitationem Pindari dixisse videtur, qui Nemeis ita, *ηλαυγες ἀργεε Φέγγειαι αἰαιδᾶν ἀντιπύου ἔστυ πόνυ γδ αἶμα.* Quidam Philosophorum rerum venerarum libidines in jecinore contineri arbitrati sunt, quod à Lactantio quoq; memoratur lib. de Artificio. Et Mathematici jecur à Venere regi autumant, in quoque amoris sedem Poëta omnes agnoscunt, dum Cupidinem jecur sagittis appetere ulcerareque conqueruntur. Atque ita v. 11. Proverb. Salomon: *donec transfigat sagitta jecur ejus.* Verum aliud est concupiscere, aliud commoveri ad procacitatem: alterum enim mentis, alterum corporeæ munus est vivacitatis. Quæ vero ad jecur pertinent, in Vulture satis examinata sunt. Sedenim cum renes ossi, quod supra posuimus, adhærescant, non imperite figmentum hoc suum Ægyptii commenti sunt: nam & Astronomi renes & genituram in Veneris potestate constituunt. Renes ait Varro ita dictos, quasi rivi ab his obsceni humoris oriantur. Quod vero & lumbi eidem ossi adjacent, Ægyptii per lumbos Venerem innuebant: hinc apud Comicos & Epigrammaticos Poëtas, ubi quid lascivius enunciantum fuerit frequens adeo de lumbis mentio: dum fluctuantes eos alii, alii exportatos, alii aliter dicunt. Tangit & Persius hoc, ubi lascivorum Poëmatum recitationem incescit, dicens:

Lumborum varia significam.

Psal. 38. *Cum carmina lumbum intrant, & inferius: Summa de lumbe salvia.* Habemus & in Sacris concentibus, usque ad noctem renes increpuisse, & impletos illusionibus lumbos. Et Genes. xxxv. *Reges de lumbis tuis egredientur.* Præterea ubi Paulus de Levi ad Hebræos scribit: *Adhuc enim ait, in lumbis patris erat, quando obvius ei factus est Melchisedech.* Neque tamen inficias ierim, aliquot Divinarum literarum locis Lumbos poni pro Virtute, ut xvii. cap. Regum tertii, qui tamen apud Hebræos primus inscribitur, ubi Roboam seniorum spreto consilio salutari, adolescentiorum, in quorum adulatione fuerat educatus, animos prætulit, qui ferociores erant: suaserunt enim illi ut rex juvenis & imperius rerum, fortem se atque terribilem populo ostentaret, & ita loqueretur ad eos: *Minimus digitus meus comparatus est lumbis patris mei.* Quo responso amaritudinis pleno factum est, ut statim à tribus decem defertus fuerit, regno quod pater auxerat, ad duas tantum tribus imminuto. Quamvis vero Divina literature lumbis plurimum tribuant, ubi de genitura virili circumfusa, carnem ipsam fieri. Sed quod alicubi *Lumbos*, in vulgatis habetur editionibus, Symmachus vertit, *Latom*, sed eodem utrumque significato, concupiscibilis animæ pars signatur: juxta enim latera renes sunt. In lumbis sane maxima, ajunt interpretes, esse solet incitatio ad concupiscentiam, adversus quam renes nostros & cor nostrum aduam, in sacris adorationibus suppliciter imploramus: quippe ut & naturali appetitui, & voluntati simul obistere valeamus. Hac de causa dicebat Apostolus: *State præcincti lumbos vestros vero tamen cingulo,* hoc est, voluptate ea, quæ vera sit, quæ scilicet à castitate & continentia oritur, quod dubio procul est à Domino desumptum, ubi præcinctis nos jubet esse lumbis. Nam & apud Romanos, *Cinctus*, armatum strenuumque significat, ut *Discinctus*, contra imbellum & effeminatum. Jam & hostiæ renes ignibus traditi; dubio procul significant genitalium partium ardores extinctos esse, quique omne quod pingue est de renibus & omnibus interioribus obtulerit, tunc vere purgatus omni libidinis vitio, pro delicto hostiam jugulaverit. Sed quoniam hæc in Divinis literis & sæpe & multipliciter habentur, non importunum fuerit, quod ad hanc sententiam facit, locum ex Levitico repetere, ubi de sacrificorum sacrificiis agitur: ubi sane Legislator jubet duos renes cum adipe, quo teguntur illa & reticulum, sive ut alii edunt, fibras jecoris cum renunculis, adoleri super altare in holocaustum: ex his, ut ait Hierosolymitanus Hefychius, Legislator vult nuptiarum desiderium offerri Deo, ut proli causa, non fornicationis, provenia & honorabile sit conjugium, & torus immaculatus. Jungit vero jecur renibus, quia delectatio sive concupiscentia in eo sedem habere fertur, hepate vero in renes vim operationis suæ ministrante, quod per desiderium quam Græci *ἡθυμία* vocant, motum fuerat, ad desiderium effectus concitatur, quæ duo simul adolenda sunt: ut scilicet neque prava nobis proponamus, & si quo modo suggerantur, abolere festinemus: & ut verbis utar Hefychii, quæ a in hyatocupiscentiæ requiescere putantur: propterea pinnam, hoc enim ex LXX. desumit, hoc est, summam tatem cum renibus auferri recipit, & offerri ad altare, ut ab omni mala delectatione mundemus scientes quod primitiva cogitationum nostrarum Deo necesse habemus offerre. Demum, ut à genibus, quoque arma nobis mutuemur, Poeta venustus in hanc sententiam ait:

Ovidius.

*Principis obsta, sero medicina paratur,
Cum mala per longas invaluere moras.*

TEMPERANTIA. CAP. IX.

Nimirum in Sacris nostrorum literis id erat temperantiæ signum, quod in salutari victima lumbos eximi mos erat, tamquam impuros, ait Philo, propter concitandæ libidinis titillatum, semine per eos irriguo. Divino autem præcepto lumbos præcingi jubemur, cum sacra illa solemniter ferimus, quæ tunc temporis instituta sunt: cum exeuntes ex Ægypti captivitate, hoc est, ex voluptatum & deliciarum illecebris, Agnum, hoc est, puritatem edere admoneatur, & in castimonie convictu discumbere. Apud Nilum autem hujusmodi lex de temperantia lata est, qui, ut Ambrosius, Geon est, unus